

Serçe Zamanı Yitikleri

– n.kaygısız · 14 Eylül 2011

serçe zamanı yitikleriydiler
güneşe uyandılar
güne dayandılar...
yürelerinde kulakları sağır eden bir karanlık,
yürüdüler...

ağaca indi güneş
yaprakların kuytularına sindi...
ve kanayan bir yürek gibi düştü yere..

'kanayan yürek'
hatçe..
gül güzeli hatçe.
yirmi yıl öncesinin gonca gülü...

ırgatlık,
ıraklık,
bir de aymazlık
yutmuş hatçe'yi...
hatçeli gül güzeli yılları.
komşu dilinde
'bir kambur hatçe' kalmış ölgün bakışlı...
gözlerinde ne umut ne telaş
gözlerinde ne umut...
ne hüzün..

güneşe uyandılar
güne dayandılar.
yürüdüler...

süleyman...
anasının birinci yiğidi
boncuklu beşiklerde sallanan
oyalı kundaklara belenen...
adına niniler düzülen

süleyman...
umudun adı...
süleyman...

süleyman usul boylu yağız delikanlı
gözlerinde kırgın bir dal
el verdi gerilere..

güneş kuytularda dindi...

_talip
üçüncü umudun adı
ikinci oğul murat
düşünce naçar bir illete
bir oğul daha diledi hatçe
buralarda oğul bereket demekti..._

süleyman'dan el aldı talip
talip
gönlü yücelerde bir kuş..
aklı seherde bir deli yaprak..
nereden eserse rüzgar
kim gel derse
kim koşarsa
talip orda..
talip her yerde

talip
serçeleri olan şehirler düşlemekte...

iki kardeş
güneşe döndüler yüzlerini
yüreklerinde
serçe zamanı şehirler..
ilerlediler..
ilerlediler...

bir tas su döktü hatçe artlarından
tez gitsinler serçe zamanlarına diye

lakın tez dönsünler geçmedi yüreğinden
gittiler...

gittiler.
gittiler...

bir serçe zamanı
bir büyük kente erdiler

süleyman ve talip
serçe yitiği zamanların içinde
koca şehrin koskoca bir meydanında
üstelik güpegündüz
kimseler görmeden
eridiler..
bittiler..
yittiler

yitik serçe şehirlerinde
kaç yürek kaybolur her gün,
her gün kaç çocuk kaçırılır.
kaçı faili bilinmeyen olur
kaçı sırtında boya sandığı
minik gözlerinin ucuyla bakar insanlığa...

bilinmez...

yitik şehirlerde
yiten yüreklerin hesabı tutulmaz
yitik serçelere mezar kazılmaz.

21/06/2010
ödemiş